

Pölyttyneet ruusut kirjahyllyn yllä

kirjoittanut
Henrik Ingo

Avaamme silmämme samalla hetkellä, vaimoni ja minä. Makaamme hiljaa selällämme, tuijotamme kattoon, sitten hieman hymyillen toisiamme ja taas kattoon. Kumpikaan ei vielä sano mitään, on aivan hiljaista, valoisa ja suhteellisen pitkälle ehtinyt aamu.

Sitä tosiaan nukkuu paljon paremmin, kun välillä vähän siivoaa pölyt pois nurkista. Illallakin nukahtaminen on helpompaa ja ennen kaikkea aamulla on todella pirteä, suorastaan onnellinen olo. Kyllä raitis ilma vaan on ihmiselle tärkeä asia. Tyhmähän sitä on, kun ei tajua siivota useammin. Eron huomaa vasta sitten kun tilanne on ensin ryöstäytynyt käsistä ja sitten antaa villakoirille kyytiä, kuten eilen. Enpä tosiaan ole aikoihin nukkunut näin hyvin.

Suoraan edessämme, vastapäisellä seinällä on puinen kirjahylly. Katseeni osuu sen ylähyllylle, aivan katonrajaan asetettuun korilliseen ruusuja. Olemme kuivanneet ja keränneet tuohon koriin kaikki ruusut, jotka vaimoni on minulta lyhyen avioliittomme aikana saanut. Alimpana kymmenen punaista ruusua, jotka koristivat sviittiämme häämatkalla, sen jälkeen eri pituisia ja värisiä ruusuja ladottuna päällekkäin. Oikein kaunis asetelma vaikka se onkin kasvanut lähinnä sattumanvaraisesti. Pari metrin pituisia ruusua erottuvat kyllä muista vähän hassusti. Niiden varret törröttävät toiselta puolen pitkälle yli korin reunan.

Itse korikin on häämatkaltamme. Se toimi alun perin hedelmäkorina. Siihen se kylläkin sopi vähän huonosti, vaikka nätti kori onkin. Korin kulhona toimiva osuus on suhteellisen pieni ja suurin osa hedelmistä olikin enemmän koria ympäröineen sellofaanin varassa kuin siinä pienessä kulhossa korin keskellä. Sivuille kaartuvat lierit taas ovat sitäkin isommat. Kantokahva tekee lierien ylitse ison hevosenkenkämaisen kaaren. Kori muistuttaa itse asiassa ylösalaisin käännettyä länkkärihattua tai ehkä pikemminkin sellaista länkkäreissä näkyvää naisten hattua.

Päinvastoin kuin hedelmät, ruusut makaavat oikein kauniisti korin leveillä lierillä. Ison kantokahvan alle tulee mahtumaan vielä paljon ruusuja. Kauankohan kestää ennenkuin se on aivan täynnä? Paljonkohan ruusuja siihen on kerääntynyt kun täytän 50 vuotta? Mahtaa olla hieno näky siinä vaiheessa! Voi pyytää juhlavieraita katsomaan kirjahyllyn päälle ja näyttää kuinka paljon olenkaan vaimostani välittänyt kaikki nämä vuodet.

Hetkinen! Mitenkäs tässä nyt näin pääsi käymään? Ja ihan huomaamatta. Sitäkö minä tuolla korilla teenkin? Mites tästä nyt tällainen kilpailu tuli? Ihan kuin ostaisi ruusuja itselleen! Omaan koriinsa...

Pahuksen Esa! Sehän tähän tietenkin on syynä. Ja nyt sen liika ruusuvouhkaaminen on johtanut siihen, että yksinkertainen kaunis ele muuttui salakavalasti ja huomaamatta itsekkääksi kilpavarusteluksi.

Esalla varmaan olisi tähänkin joku hyvä juttu Teemu Selänteestä, jolla se selittäis koko homman kauniisti, sillä elämähän on taitokiekkoilua, eli jonkinlaista kilpailua. Ääh. Meniköhän tästä nyt maku koko ruusujen ostamisesta? Ei pidä ainakaan paljastaa vaimolle näitä ajatuksia.

Sinänsähän tämä ruusuilla yllättäminen satunnaisin väliajoin on ollut ihan onnistunut keksintö. Suorastaan käsittämätöntä, että joku voikin niin ilahtua parista kukasta. Mutta onhan se vähän noloa tällainen. Ostaa ruusuja omaan koriinsa...

Pitäisihän sitä nyt pystyä ostamaan edes yhden ruusun vaimolleen ihan vaan epätsekkäistä syistä! Olisikohan parempi vaan luopua koko korista? Jos satsaisi jatkossa vain tuoreisiin kukkiin ja heittäisi ne raakasti vaan pois kun kuihtuvat. Vain tuoreet kukat lasketaan, muu on itsekästä - noloa suorastaan. Pois kuivakukat!

Toisaalta se kori kyllä näyttää oikein kauniilta tuolla kirjahyllyn päällä. Sopii hyvin yhteen hyllyn puupinnan kanssa.

Varmaan parempi olla kertomatta tästä kenellekään. Antaa vain asioiden olla kuin ovat.

Niin ja sitähan minä oikeastaan vaan ajattelin, että kerääköhän tuo kori paljon pölyä? Kuivatut ruusut on niin hajoavaa sorttia, että mikään hellävarainenkaan imurointi ei kyllä tule kysymykseen. Eikä niihin oikein muutenkaan voi koskea. Se nyt vielä puuttuisi että tukehtuu omaan pölyttyneeseen ruusukoriinsa.